

Til §§ 991 og 992.

I § 991, 5te Stykke, og § 992, 1ste Stykke, ændres Ordene „Lov Nr. 125 om Motorkøretøjer af 29. April 1913 § 33, 4de Stykke“ til: „Lov Nr. 144 om Motorkøretøjer af 1. Juli 1927 § 40“.

Til § 997.

I § 997, 1ste Stykke, 2det Punktum, udgaar Ordene „, for saa vidt Sagen hører under dennes Virkekreds“.

2det Stykke affattes saaledes:

„Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt nogen, samt andre Ydelser, der ved Dommen er paalagt den skyldige, inddrives efter de i Bogen om den borgerlige Retspleje foreskrevne Regler.“

I 3die Stykke sættes Punktum efter Ordet „Statskassen“, og Resten af Stykket udgaar.

Til § 999.

I § 999, 2det Stykke, 1ste Punktum, indføjes efter Ordet „gælder“: „, for saa vidt ingen længere Frist er fastsat i Medfør af Straffelovens § 52,“.

Til § 1001.

I § 1001 udgaar sidste Stykke.

Til § 1002.

I § 1002 indsættes som nyt 2det Stykke:

„De i 1ste Stykke givne Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Personer, som er dømt til at undergives Foranstaltninger efter Straffelovens Kapitler 8 eller 9.“

I det nuværende 2det Stykkes 1ste Punktum, ændres Ordene „Statsfængsel i over 2 Aar eller til Strafarbejde“ til: „Fængsel i mindst 8 Maaneder eller i Medfør af Straffelovens § 109 eller § 117 til Hæfte i over 2 Aar — eller i Medfør af den ældre Straffelovgivning til Statsfængsel i over 2 Aar eller til Strafarbejde —“.

Til § 1003.

I § 1003 ændres „§ 58“ til: „§ 86“.

Til § 1005.

§ 1005 udgaar.

Til § 1007.

§ 1007, 2det Stykke, affattes saaledes:

„Vederlag til en valgt Forsvarer vedkommer ikke det offentlige; dog kan Retten undtagelsesvis, naar det efter Sagens særlige Omstændigheder findes rimeligt, at Sigtede har valgt den paagældende til Forsvarer, hos det offentlige tilkende denne et Beløb, der ikke kan overstige, hvad der i Sagen vilde være blevet tilkendt en beskikket Forsvarer. Udgifter, der foranlediges ved Skridt, som en Trediemand foretager i sin Interesse, er ligeledes det offentlige uvedkommende. Det samme gælder Udgifter i Anledning af Beviser, som Sigtede fremskaffer uden Rettens Foranstaltning; dog kan Retten undtagelsesvis paalægge det offentlige at afholde saadanne Udgifter helt eller delvis, naar Sigtede skønnes at have haft rimelig Grund til at fremskaffe Beviserne. Om Udgifter, som udredes af det offentlige i Medfør af dette Stykke, gælder samme Forbehold som i 1ste Stykke nævnt.“